

Nieuwsbrief 4, 9 augustus 2016

Beste vrienden,

Wij zijn nu een maand terug in Nederland, en is het 6 weken na de botte ontruiming van ons kamp.

Wat feiten op een rijtje: 86 kinderen, waarvan 42 voor het eerst. Uit hun reacties nu emotioneel verdriet en hopende op nog dit jaar een kamp, maar zeker te weten volgend jaar. Het moeilijk is dat daar kunnen wij nog geen reactie op geven.

Het grootste gedeelte van onze kinderen zitten op de armoedegrens. Dus drie maanden niets doen of tuintje wieden in een dorp waar ze wonen. Er is ook veel onbegrip over hoe de regionale autoriteiten naar hen toe gehandeld hebben t.a.v. ons kamp.

De juridische kant: naar zich eerst bij alle instanties te hebben moeten melden, zoals financiële en religieuze zaken, is het daarna stil geworden. Natasha heeft wekelijks contact met Vadim (directeur van het kampterrein) en die heeft aangegeven dat er meer dan 3 weken lang van officiële zijde geen officiële reactie is.

Maar hoe en of er verder met het kamp Oasis voor ons is in de toekomst, is volkomen ongewis. Na 17 jaar gaat Vadim stoppen met directeurschap van Oasis (dat raden wij hem aan) en wil alleen nog goed overdragen. De onderlinge jalousie tussen de kerken maakt dat de werkbare situatie en/of perspectief voor de naaste toekomst er niet in zit.

Wat onszelf betreft: de emotionele kant van deze periode, ook de voorbereidingstijd, is zwaar, mede de omwilligheid en volkomen apatie bij de WR volwassenen zelf. Wat Bart betreft, door zeer snel en professioneel ingrijpen van de medici is zijn linke oog gered. De genezing verloopt zeer voorspoedig, zeker gelet op het feit van de spoedoperatie, en dat als wij als gepland eind augustus waren terug gekomen, hadden ze voor zijn oog niets meer kunnen doen en hij onherstelbaar blind aan zijn linke oog zou zijn.

Jullie begrijpen dat dit alles behoorlijke mix is van emoties en beleving, en hoe daarin de stem van de Heer te verstaan. Voorlopig mag Bart nog geen auto rijden dus zijn wij gewoon hier en met de tijd zou de Heer wel in woord, in gesprekken en in predikingen Zichzelf openbaren hoe en op welke wijze en manier wij door kunnen gaan voor onze en jullie kinderen in Wit-Rusland.

Hopende dat jullie allemaal goede periode van rust en opbouw in de vakantie hebben gehad, uitkijkende naar wat voor ons ligt, met vertrouwen dat de Heer voor ieder van ons het beste heeft bewaart.

Blijf bidden voor de hiervoor beschreven situatie. Allen Gods rijke zegen en voor alle warme en liefdevolle reacties allemaal vriendelijk bedankt.

Bart en Natasha